

[Justitsministeren]

På efterforskningssiden har rigspolitechefen desuden styrket det internationale samarbejde mod den såkaldte sexturisme. I den forbindelse kan det nævnes, at der jo er udstationeret en nordisk forbindelsesofficer i Thailand, og at der herigennem er sket en styrkelse af muligheden for at retsforfølge danskere, der tager til Thailand for at begå overgreb mod børn.

For så vidt angår efterforskningsindsatsen mod dem, der fremstiller og udbreder børnepornografien, synes jeg også, at der kan være grund til at tage yderligere skridt. Jeg vil derfor anmode rigsadvokaten om i samarbejde med bl.a. rigspolitechefen og politikredsene at belyse, i hvilket omfang politiet i praksis finder børnepornografi. Jeg vil desuden bede rigsadvokaten om på denne baggrund at kortlægge og beskrive, hvilke efterforskningsaktiviteter der i praksis iværksættes ved fundet af sådan børnepornografi, herunder efterforskningsaktiviteter med henblik på at finde distributøren af børnepornografien og efterforskningsaktiviteter med henblik på at pågribe de personer, der har begået eller medvirket til den seksuelle forbrydelse, der afbildes i det pornografiske materiale.

Endelig vil jeg bede rigsadvokaten om, så vidt det er muligt, at identificere og redegøre for generelle efterforskningsskridt, såvel eksisterende som nye, der kan bidrage til en effektivisering af retsforfølgning af de nævnte gerningsmænd. Denne redegørelse skal tjene som vejledning til politiet for derigennem at styrke retshåndhævelsen på dette felt.

Det er således min opfattelse, at overvejelser om at kriminalisere køb eller besiddelse af børneporno under alle omstændigheder bør afvente resultatet af de undersøgelser og overvejelser, som rigsadvokaten vil foretage, og sammenfattende kan jeg derfor ikke i dag give min støtte til beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg var meget bedrøvet over at høre justitsministerens kommentarer til det konservative forslag.

Ministeren sagde på et tidspunkt, at et forbud mod besiddelse af børnepornografisk materiale kunne medføre en krænkelse af privatlivet. Det må i så fald være en krænkelse af de voksnes privatliv, ministeren her tænker på

uden skelen til, hvilke krænkelse der overgår de stakkels børn, som bliver udnyttet til produktionen af disse pornografiske film og billeder.

Jeg synes, det er en lidt mærkelig vægning af de forskellige hensyn, som man naturligvis må foretage i en sådan sag, og jeg kan ikke forstå, at justitsministeren mener, at en håndhævelse af et sådant forbud alene vil medvirke til, at vi får krænket privatlivets fred generelt frem for at øge vores muligheder for at spore de egentlige bagmænd. Jeg mener det sidste, og jeg vil meget gerne, om justitsministeren vil udbygge de bemærkninger, han kom med vedrørende det manglende bidrag til en øget efterforskningsindsats.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Hvad jeg sagde – eller i hvert fald hvad jeg mente, for nu at holde mulighederne åbne – var, at hvis efterforskningen skal blive effektiv, kan man nemt blive tvunget til at tage midler i brug, som vi ikke bryder os om. Der er slet ingen tvivl om, at det er meget afgørende at tage hensyn til børnene, som det her går ud over.

Det, der så kommer ind i billedet, er: Vil det her blive effektivt? Hvis vi indfører forbud, vil det så betyde, at disse afvigere i væsentligt omfang vil holde sig tilbage med hensyn til at anskaffe sig børnepornografi? Vil det betyde, at vi ud over det mere tilfældige kan efterforske besiddelsen af børnepornografi? Og betyder det, at vi skal gøre det så effektivt, at vi skal se, om folk har postkort i lommen, skal vi ind og rode i deres skabe og skuffer? Hvor går grænsen? Det er den afvejning, der er tale om. Det er et spørgsmål om effektivitet i eftersøgningen og midlerne i efterforskningen. Det var det, jeg kommenterede.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg takker ministeren for svaret, men jeg er ikke blevet overbevist om rigtigheden i synspunktet.

Jeg vil gerne høre justitsministerens bemærkninger til, at vi jo har et forbud mod besiddelse af euforiserende stoffer. Vil det ikke på samme måde medføre risiko for krænkelse af privatlivets fred m.v., hvis man skal sikre en effektiv efterforskning? Jeg mener, det bliver håndteret ganske fint og korrekt af landets po-